

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: V.M. , narozená ..., bytem ...

zastoupená: Mgr. Alice Benešová, advokátka sídlem ul. Míru 17, 337
01 Rokycany,

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, IČ 00551023, sídlem Na
Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen MPSV),

v řízení o žalobě ze dne 11.5.2018 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.4.2018 č.j. MPSV-
2018/69800-914 o příspěvek na péči,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 9.4.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

2. **Včasnou žalobou ze dne 11.5.2018** se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 9.4.2018 č.j. MPSV-2018/69800-914, protože s ním nesouhlasí, neboť dle ní je rozhodnutí nezákonné a byla jím zkrácena na svých právech. Zejména namítala, že v rámci opakovaných šetření v minulých letech byla lékařskými posudky hodnocena neschopnost plně zvládat minimálně pět ze základních životních potřeb, tedy stupeň závislosti II. Dále namítala, že v rámci řízení u žalovaného a při jednání PK MPSV nebylo zjišťováno její vlastní vyjádření ke svému zdravotnímu stavu a ke zvládání základních životních potřeb, nebyla seznámena s výsledky lékařského posudku a s jeho závěry nesouhlasí. Poukázala také na to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že po přezkoumání shledal napadené rozhodnutí jako nesprávné, a proto je změnil, jak výše uvedeno, ale k žádné změně rozhodnutí nedošlo. Závěrem žalobkyně k důkazu navrhla vypracování revizního lékařského posudku a požadovala kromě nákladů řízení bez specifikace zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 9.4.2018 i předcházejícího rozhodnutí úřadu práce ze dne 26.8.2016 a vrácení věci žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.
3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 9.4.2018 č.j. MPSV-2018/69800-914** bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**) zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**), ze dne 26.8.2016 č.j. 20835/2016/ROK, kterým rozhodl 1) návrh na změnu výše příspěvku na péči zamítnout, 2) poskytovaný příspěvek na péči ode dne 1.9.2016 snížit ze 4.400 Kč na 880 Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 9.4.2018 žalovaný popsal průběh řízení po podání žádosti žalobkyně o změnu výše přiznaného příspěvku na péči dne 7.1.2016, kdy po provedení sociálního šetření a vypracování posudku o zdravotním stavu žalobkyně dne 25.7.2016 Okresní správou sociálního zabezpečení Rokycany (dále jen **OSSZ**) se závěrem, že jde o osobu do 18 let věku (správně: starší 18 let věku – pochybení pochází z posudku OSSZ), která se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) zákona 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen **zákon**) považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby (datum vzniku: od 7.1.2016, platnost: trvale), neboť dle OSSZ nezvládá celkem tři základní životní potřeby – oblékání a obouvání, tělesná hygiena a péče o domácnost. Na základě sociálního šetření a posouzení stupně závislosti OSSZ, rozhodl ÚP dne 26.8.2016 rozhodnutím č. j. 20835/2016/ROK v souladu s § 5, § 7 a v souladu s § 14 zákona příspěvek na péči snížit z 4.400 Kč na 880 Kč měsíčně ode dne 1.9.2016 (rozhodnutí bylo doručeno žalobkyni dne 30.08.2016) a proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně v zákonné lhůtě odvolání.

Odvolací správní orgán, tj. žalovaný, vyžádal posouzení stupně závislosti fyzické osoby pro účely příspěvku na péči Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, detašované pracoviště v Plzni, (dále jen **komise** či **PK MPSV**). Na základě posudku PK MPSV ze dne 17.02.2017 žalovaný rozhodnutím ze dne 28.02.2017 č. j.: MPSV-2016/203166-914/1 odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil, avšak Krajský soud v Plzni (dále jen **soud**) rozhodnutí odvolacího orgánu rozsudkem ze dne 2.11.2017 č. j. 16A 41/2017-52, zrušil pro vady řízení a věc vrátil k dalšímu řízení.

PK MPSV na svém jednání (19.3.2018) nově posoudila pro účely odvolacího řízení správního zdravotní stav žalobkyně a podle výroku a odůvodnění posudku ze dne 19.3.2018 nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. d), c) nebo b) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV, III nebo II, jde o osobu starší 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není neschopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, ani sedm nebo osm a ani pět nebo šest takových potřeb, není však schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby. Tento stav existoval i k datu 7.1.2016, doba platnosti (lhůta KLP): 31.3.2021. Podle přílohy posudku PK MPSV žalobkyně potřebuje pomoc při zvládání základních životních potřeb - oblékání a obouvání, tělesná hygiena, osobní aktivity a péče o domácnost, tedy celkem při 4 základních životních potřebách, což odpovídá stupni I (lehká závislost.).

Dále bylo uvedeno, že PK MPSV v novém posudkovém zhodnocení ze dne 19.3.2018 na základě vlastního zjištění při jednání a dalších doložených i vyžádaných vyšetření konstatovala, že žalobkyně je plně orientována, má přiměřené duševní schopnosti, zrak je korigován brýlemi, sluch je přiměřený věku, kardiopulmonálně je kompenzován. Objektivizována je těžká obezita, plicní onemocnění je stabilizované s lehkou ventilační obstrukční poruchou, je dispenzarizována po ablaci pravého prsu pro ca. onemocnění, je bez známek recidivy. V oblasti pohybového aparátu v ramenních kloubech oboustranně vážné abdukce nad 100 stupňů, rovněž rotace jsou omezeny - vlevo lehčího stupně, vpravo středně těžkého stupně. Horní končetiny jsou bez parézy, loketní klouby funkčně v normě, úchopová funkce obou rukou je zachovaná, stisk je pevný, funkčně v normě. V oblasti páteře lehce vážnou rotace šíje, žalobkyně udává v krajní poloze bolestivost, v bederní páteři je funkční omezení středního stupně. Dolní končetiny jsou bez parézy, kyčelní klouby oboustranně funkční omezení středního stupně, žalobkyně udává bolestivost. Kolenní klouby jsou bez výpotku, funkčně v normě. Na rentgenu bederní páteře jsou přítomny jen lehké degenerativní změny, na rentgenu kyčelních a kolenních kloubů jsou objektivizovány středně těžké degenerativní změny, které nemají významný dopad na mobilitu; žalobkyně je v mobilitě limitována obezitou. PK MPSV setrvala na svém posudku ze dne 17.2.2017 a dále uvedla, že zohledňuje potřebu pomoci při základních životních potřebách oblékání a obouvání, tělesná hygiena, osobní aktivity a péče o domácnost, celkem při 4 základních životních potřebách, kdy je žalobkyně limitována zhoršenou hybností v ramenních kloubech a těžkou obezitou a je nemotorná. Platnost posudku je omezena vzhledem k věku žalobkyně a dalšímu průběhu onemocnění. Při redukci váhy nelze vyloučit zlepšení pohyblivosti a sebeobsluhy. V minulosti zohledněné nezvládání základních životních potřeb mobilita a stravování již není odůvodněno zjištěným zdravotním stavem.

Komise se rovněž vyjádřila k námitkám žalobkyně (ohledně mobility i stravování a žádnou neuznala důvodnou) s tím, že při hodnocení základní životní potřeby mobilita se posuzuje funkční dopad postižení pohybového aparátu (končetin, pánve a páteře), tj. postižení kostí, svalů a nervů, a vliv tohoto postižení na schopnost samostatně se pohybovat ve smyslu uvedené definice. Takového postižení není u žalobkyně prokázáno. Není prokázáno těžké postižení až úplná ztráta funkce obou dolních končetin, dolní končetiny jsou bez parézy, hybnost v kyčelních kloubech je v dobrém rozsahu, flexe 90 a 100 stupňů, v kolenních kloubech je funkce v normě; je schopna chůze s oporou vycházkové hole. Dále uvedla komise, že za schopnost stravování se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nalít nápoj, rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim, konzumovat stravu v obvyklém denním režimu, přemístit nápoj a stravu na místo konzumace. K neschopnosti zvládat stravování může dojít např. při anatomické nebo funkční ztrátě obou horních končetin, při ztrátě úchopové schopnosti obou rukou, při praktické nebo úplné nevidomosti obou očí a také při těžkých duševních poruchách spojených se sociální dezintegrací, kdy jsou narušeny stravovací stereotypy. Takového postižení není u žalobkyně prokázáno, neboť má přiměřené duševní schopnosti, vidí s brýlemi, úchopová schopnost obou rukou je zachována; je schopna samostatné chůze s oporou hůlky, k přemístění stravy je možné využívat i facilitující pomůcky, např. pojízdný stolek. Uvaření si teplého jídla a nápoje je zohledněno v základní životní potřebě péče o domácnost.

Dále komise uvedla, že při jednání na OSSZ (květen 2013) a PK MPSV (září 2013) bylo při zohlednění základní životní potřeby mobilita přihlédnuto ke krátké době od amputace a onkologické léčby pravého prsu, kdy v oblasti pohybového aparátu nebyly vyloučeny ani paraneoplastické příznaky s otoky a bolestmi kloubů na horních i dolních končetinách a zdravotní stav nebyl dosud ustálený. Zohlednění základní životní potřeby mobilita při jednání na OSSZ (duben 2015) bylo nadhodnocené, v oblasti pohybového aparátu nejsou popsány jiné závažné změny, nežli konstatované i aktuálně. Stabilizaci zdravotního stavu dokládá i onkologické vyšetření ze dne 26.3.2015, kdy onkologické onemocnění je nadále bez známek recidivy a nebyla kontraindikace k lázeňské léčbě ani k léčbě obezity. Stejně tak posouzení stupně závislosti na OSSZ (únor 2016) považuje PK MPSV za nadhodnocené zohledněním základních životních potřeb stravování a mobilita. Dle zprávy ošetřující lékařky se žalobkyně nají sama, chůze je samostatná 100 m, dle sociálního šetření zvládne základní mobilitu, kompenzační pomůcky nepoužívá. Podle lékařských nálezů si žalobkyně stěžuje na bolesti páteře a kolenních kloubů, kde však rozsah pohybů nebyl výrazněji omezen (flexe vpravo 0-100 a vlevo 0-110 stupňů). Onkologické onemocnění je od provedené operace a proběhlé onkologické léčby bez známek recidivy. V dalším průběhu nebylo objektivně prokázáno zhoršení zdravotního stavu v oblasti pohybového aparátu, které dokládá jednak aktuální klinický ortopedický nález ze dne 05.03.2018, vyšetření ortopedem při jednání (30.1.2018) i provedené grafické vyšetření bederní páteře a nosných kloubů.

Závěrem bylo uvedeno, že žalovaný shromáždil podklady, které jsou podle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci. Z provedených důkazů lze mít za prokazané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání. Posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 19.03.2018 jako stěžejní důkaz považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý. Také přezkoumal soulad napadeného

rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Po přezkoumání shledal napadené rozhodnutí jako nesprávné, a proto je změnil, jak výše uvedeno.

4. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Rokycany** vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání OSSZ i PK MPSV soud zjistil, že skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí žalovaného i ÚP odpovídají obsahům tam založených posudků o zdravotním stavu žalobkyně ohledně příspěvku na péči (posudek OSSZ ze dne 25.7.2016 i PK MPSV ze dne 17.2.2017 a jeho doplnění ze dne 19.3.2018).
5. **Žalovaný ve svém obsáhlém vyjádření dne 11.6.2018** (nesprávně uvedeno 11.6.2017) **k žalobě** uvedl mimo jiné, že vypracovaný posudek PK MPSV ze dne 19.3.2018 se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání. Posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 19.3.2018 jako stěžejní důkaz považoval žalovaný za úplný, objektivní a přesvědčivý. PK MPSV se vypořádala s námitkou žalobkyně, v posudku vysvětlila, z jakých důvodů bylo komisí dne 4.9.2013 uznáno nezvládatelných 5 základních životních potřeb (mobilita, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, osobní aktivity a péče o domácnost) a doplnila řízení o aktuální klinický ortopedický nález. Žalobkyni byla dána možnost seznámit se s výsledkem posouzení jejího zdravotního stavu. K žalobní námitce, že v posledním odstavci odůvodnění rozhodnutí je uvedena věta: „Po přezkoumání shledal napadené rozhodnutí jako nesprávné, a proto je změnil, jak výše uvedeno.“ žalovaný uvedl, že došlo k chybnému přepisu, který nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí a nemá dopad na výrokovou část rozhodnutí. Závěrem bylo uvedeno, že má za to, že rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí zrušit, proto žádal, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl podle § 78 odst. 7 s.r.s. jako nedůvodnou a také byl vysloven souhlas, aby bylo ve věci rozhodnuto bez nařízení jednání.
6. Ze zasláního **správního spisu** vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že obsahu spisu odpovídají skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí, které dle doručky bylo žalobkyni doručeno dne 23.10.2017, tak i skutečnosti uvedené ve vyjádření žalovaného ze dne 11.6.2018.
7. **Žalobkyně dne 21.6.2018** v podání uvedla, že nesouhlasí s projednáním věci bez ústního jednání.
8. **Ústního jednání** zdejšího soudu konaného **dne 30.5.2019** se nezúčastnil žalovaný, který svoji nepřítomnost písemně omluvil dne 17.5.2019. Přítomná žalobkyně prostřednictvím svého zástupce setrvala na podané žalobě, nenavrhla provedení žádných dalších důkazů a závěrem vyjádřila, že považuje podanou žalobu, na níž odkázala, za důvodnou, protože nesouhlasí se závěry posudku PK MPSV a zejména poukázala na to, že nelze považovat za zákonné takové rozhodnutí, kdy správní orgán uváděl, že pokud v minulosti u žalobkyně za shodného zdravotního stavu při tehdejší rozhodování došlo k nadhodnocení zdravotního stavu, pokud se týká položky mobility. Žalobkyně má za to, že je zcela nezákonné a v rozporu s jejími právy, aby stejné rozhodující orgány touto argumentací v podstatě zpochybnilly nebo znehodnotily svá předchozí rozhodnutí za situace, když zdravotní stav je stejný a neměnný. Také uvedla, že závěry znaleckých posudků neodůvodňují žádné zlepšení zdravotního stavu pro pokles uvedené míry závislosti.

Rovněž uvedla, že rozhodnutí žalovaného v odůvodnění uvádí, že po přezkoumání shledal žalovaný napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně jako nesprávné a proto jej změnil. Žalobkyně se domnívá, že není možné, aby žalovaný takovouto procesní vadu zhojil v procesním řízení pouhým vyjádřením, že tato část odůvodnění rozhodnutí zde omylem zůstala v rámci přepisu rozhodnutí, proto je dle ní rozhodnutí zmatečné a nezákonné. Zdůraznila, že nebyla řádně seznámena s výsledky lékařských posouzení, s jejichž závěry nesouhlasí. Závěrem požadovala, aby žalobě bylo v celém rozsahu vyhověno a bylo jí přiznáno právo na náhradu nákladů soudního řízení, které sestává ze 3 úkonů právní pomoci dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. při ceně jednoho úkonu 3.100,-Kč, 3 režijních paušálů á 300,-Kč a 21 % DPH ve výši 2142,-Kč, tedy celkem 12.342,-Kč.

9. Dle **§ 3 správního řádu**, zákona č. 500/2004 Sb., postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.
10. Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v **§ 7 zákona** ve znění platném k rozhodnému datu, když dle **odst. 1** se příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.
11. Dle **§ 8 odst. 2 zákona** se osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
 - a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.
12. Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby je uvedeno v **příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb.**, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **Příloha č. 1 vyhlášky**):
 - a) **Mobilita:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat
 1. vstávání a usedání,
 2. stoj,
 3. zaujímat a měnit polohy,
 4. pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu,
 5. otevírat a zavírat dveře,
 6. chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů,
 7. nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových, a používat je.
 - b) **Orientace.**
 - c) **Komunikace.**
 - d) **Stravování:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny,
2. nalít nápoj,
3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji,
4. najíst se a napít,
5. dodržovat stanovený dietní režim,
6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu,
7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.

e) Oblékání a obouvání.

f) Tělesná hygiena.

g) Výkon fyziologické potřeby.

h) Péče o zdraví.

i) Osobní aktivity.

j) Péče o domácnost.

13. Podle § 13 odst. 1-3 zákona nárok na příspěvek vzniká dnem splnění podmínek stanovených v § 7 a 8.

Nárok na výplatu příspěvku vzniká podáním žádosti o přiznání příspěvku, na který vznikl nárok podle odstavce 1, není-li řízení o jeho přiznání zahájeno z moci úřední. Příspěvek může být přiznán a vyplácen nejdříve od počátku kalendářního měsíce, ve kterém bylo zahájeno řízení o přiznání příspěvku. Nárok na výplatu zvýšení příspěvku podle § 12 odst. 1 vzniká nejdříve od počátku kalendářního čtvrtletí, ve kterém byla žádost o zvýšení příspěvku podána; tím není dotčeno ustanovení § 12 odst. 4.

Splňuje-li oprávněná osoba podmínky nároku na příspěvek jen po část kalendářního měsíce, náleží příspěvek ve výši, v jaké náleží za kalendářní měsíc.

14. V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného i předcházejícího rozhodnutí ÚP. Soud pak shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 9.4.2018 nesplňuje podmínky pro jeho zrušení zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí po zrušení jeho rozhodnutí ze dne 28.2.2017 rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 2.11.2017 č.j. 16Ad 41/2017-52, nevyžaduje zásadní doplnění, rovněž se vypořádal na podkladě doplnění posudku PK MPSV ze dne 19.3.2018 se všemi námitkami žalobkyně v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou. Ani soud neshledal žádnou z uplatněných žalobních námitek důvodnou, jelikož žalobkyně, na níž spočívá důkazní břemeno, neprokázala žádné závažné důvody, kvůli nimž není schopna zvládat jí namítané základní životní potřeby mobilita a stravování, tedy neprokázala, že nezvládá pět nebo šest základních životních potřeb, aby mohlo být jejímu návrhu na změnu výše příspěvku vyhověno či aby jí zůstal příspěvek na péči ve stupni II. Z posudku PK MPSV ze dne 17.2.2017 a jeho doplnění ze dne 19.3.2018 je zcela zřejmé, že bylo postupováno v souladu s příslušnou Přílohou č. 1 vyhlášky, kdy způsob hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je upraven v § 1 až § 2c) této vyhlášky. Neznamená totiž, že pokud není vyhověno žadatelce, tj. žalobkyni, ohledně výše příspěvku na péči, u níž byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, že takové rozhodnutí správního orgánu je nesprávné a v rozporu s příslušnými předpisy, přičemž posouzení zdravotního stavu ve vztahu ke zvládání či nezvládání základních životních potřeb je svěřeno právním předpisem posudkovým lékařům OSSZ a PK MPSV, tudíž jimi vypracované posudky jsou podkladovým rozhodnutím pro rozhodnutí příslušného správního orgánu (ÚP a MPSV). Rozhodující je totiž posouzení posudkovými lékaři i

komisí, kteří zdravotní stav hodnotí zejména na základě lékařských zpráv ošetřujících lékařů žadatelů s přihlédnutím k výsledku sociálního šetření provedeného sociálním pracovníkem, který nehodnotí obsah lékařských zpráv, ale vychází z údajů sdělených žadatelem o příspěvek.

15. Napadené rozhodnutí žalovaného je plně v souladu s § 68 správního řádu (náležitosti rozhodnutí), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což napadené rozhodnutí obsahuje. Žalobkyně sice nebyla přítomna osobně posouzení jejího zdravotního stavu na OSSZ, u PK MPSV byla přítomna dne 30.1.2018 (vyšetřena ortopedem), ale před vydáním rozhodnutí ÚP i žalovaného měla možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, o čemž byla písemně informována, případně mohla předložit další lékařské zprávy vztahující se k předmětné době či namítat neúplnost podkladů, navrhnout jejich doplnění atd., této možnosti v řízení před správními orgány nevyužila - před vydáním rozhodnutí ÚP ze dne 26.8.2016 a žalovaného ze dne 9.4.2018. Žádné další lékařské zprávy na podporu svých tvrzení nepředložila, tudíž skutkový stav byl k uvedeným datům zjištěn dostatečně, navíc posuzující měli k dispozici celý obsah posudkového spisu vedeného ohledně žalobkyně OSSZ, což vyplývá z obsahu posudku OSSZ i PK MPSV, tedy měli i k dispozici veškeré lékařské zprávy, které v něm byly založené. Žalobkyně si patrně neuvědomuje, že zdravotní stav v tomto řízení se posuzuje k určitému datu (viz § 13 zákona), tedy v této věci byl posouzen k datu 7.1.2016, tj. k datu podání žádosti žalobkyně o změnu výše přiznaného příspěvku na péči. Pokud u žalobkyně dle ní došlo k výraznému zhoršení zdravotního stavu ohledně zvládání základních životních potřeb, nic jí nebránilo v tom, aby podala po doručení napadeného rozhodnutí MPSV, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí ÚP ze dne 26.8.2016 o zamítnutí změny výše příspěvku na péči a snížení poskytovaného příspěvku na péči ode dne 1.9.2016 ze 4.400,-Kč na 880,-Kč měsíčně, aby podala novou žádost o změnu stupně závislosti. Nynější datum platnosti (lhůta KLP, tj. kontrolní lékařská prohlídka): 31.3.2021 -stanovené posudkem PK MPSV ze dne 19.3.2018 totiž neznamená, že do té doby není možno podat žádost o změnu stupně závislosti, ale je to pouze stanovená doba platnosti posudku, po kterou nebude zkoumán zdravotní stav v případě, že nebude podána nová žádost o vyšší stupeň závislosti či nedojde ke změně příslušného právního předpisu.
16. Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalovaného ze dne 9.4.2018 není důvodná. Žalobkyně neprokázala, že nezvládá minimálně pět nebo šest základních životních potřeb, aby jí mohl být přiznán příspěvek na péči stupně II, tj. středně těžká závislost, protože posudkem PK MPSV a jeho doplněním bylo shledáno, že nezvládá celkem čtyři základní životní potřeby, tudíž se jedná o stupeň I, tj. lehkou závislost, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí. PK MPSV vyjádřila dostatečně srozumitelným způsobem důvod snížení stupně závislosti z II na I, jak shora uvedeno. Nejenom žalovaný v uvedeném odvolacím řízení, ale ani soud, nezjistil žádné závažné pochybení ze strany správních orgánů v této věci, které by odůvodňovalo zrušení napadeného případně i předcházejícího rozhodnutí. Rozhodující je skutečnost, že žalobkyně nesplnila zákonné podmínky pro ponechání či přiznání stupně závislosti II (středně těžká závislost).

17. Žalovaný se sice v odůvodnění napadeného rozhodnutí dopustil evidentně písařských chyb – např. na straně 2 ..., že jde o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona považuje ..., ač žalobkyně je starší 18 let, jelikož se narodila v roce 1962, tudíž se zcela evidentně jedná o písařskou chybu. Dále na straně 7 soud zjistil další pochybení, kdy bylo uvedeno Po přezkoumání shledal (žalovaný) napadené rozhodnutí jako nesprávné, a proto je změnil, jak výše uvedeno. - avšak výrok rozhodnutí žádnou změnu neobsahuje, což je zcela zřejmé z jeho znění. Uvedené chyby však nejsou tak závažné, aby byly způsobilé ke zrušení napadeného rozhodnutí. Rovněž ve vyjádření k žalobě uvedl žalovaný datum 11.6.2017, ač evidentně správně měl být uveden rok 2018 i s ohledem na podanou žalobu ze dne 11.5.2018.
18. Soud neshledal důvodnou ani námitku, že žalobkyně nebyla řádně seznámena s výsledky lékařských posouzení, s jejichž závěry nesouhlasí. Z obsahu správního spisu žalovaného totiž vyplývá, že žalobkyně byla dne 20.3.2018 písemně informována (žalobkyni doručeno dne 21.3.2018), že má možnost se do 5 pracovních dnů ode dne oznámení seznámit se s podklady pro rozhodnutí, avšak této možnosti nevyužila. Přesto následně zástupce žalobkyně v podání ze dne 27.3.2018 zaslal žalovanému vyjádření, v němž mimo jiné bylo namítáno, že závěr posudkové komise žalobkyni nebyl doručen a neměla možnost se s ním seznámit.
19. Nad rámec soud ještě podotýká, že žalobkyně má kdykoli možnost podat novou žádost o změnu stupně příspěvku na péči bez ohledu na výsledek tohoto řízení, protože jinak jí bude po dobu trvání platnosti posudku PK MPSV vyplácena částka stanovená pro stupeň I.
20. Ze shora uvedených důvodů proto **soud žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.**, dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 9.4.2018 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobkyně neprokázala, že splňuje zákonné podmínky pro přiznání příspěvku na péči ve stupni II.
21. Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřipustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

Plzeň 30. května 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně